ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA STAVEBNÍ KATEDRA GEOMATIKY Název předmětu: Geoinformatika Úloha: Název úlohy: U4Clusterizační algoritmy Akademický rok: Klasifikace: Semestr: Studijní skupina: Vypracoval: Datum: Michal Kovář Filip Roučka 2024/2025102Czimní 6. 12. 2024 Magdaléna Soukupová

1 Zadání

- 1. **Generování bodů/klastrů**: Vygenerujte alespoň 3 množiny bodů/klastry (např. funkce randn) ve 2D.
- 2. Implementace algoritmu k-means: Vytvořte vlastní implementaci algoritmu shlukování k-means.
- 3. **Porovnání s funkcí kmeans**: Porovnejte svůj výsledek s výsledkem shlukování nad totožnou množinou s využitím funkce kmeans. Případné rozdíly komentujte.

2 Bonus

- Rozšíření řešení shlukování k-means do n-dimenzionálního prostoru.
- Vlastní implementace hierarchického shlukování (Hierarchical Clustering).
- Vlastní implementace DBSCAN (Density-Based Spatial Clustering of Applications with Noise).

3 Popis problému

Shlukování je metoda neřízené klasifikace, která se používá k identifikaci podobných skupin dat. Cílem je rozdělit data do shluků, přičemž data v každém shluku jsou si co nejvíce podobná a shluky navzájem jsou co nejvíce odlišné. Shlukování se používá například v DPZ pro neříznou klasifikaci satelitních snímků.[1]

3.1 Dílčí kroky shlukové analýzy

Shlukování zahrnuje několik klíčových kroků. Nejprve je třeba zjistit, zda jsou data vhodná pro shlukovou analýzu. Pokud data nemají tendenci vytvářet shluky v daném příznakovém prostoru, nebude shluková analýza účinná. Z tohoto důvodu je důležité provést následující kroky:

- Výběr příznaků: Je nutné vybrat relevantní příznaky a minimalizovat redundanci nebo korelaci mezi nimi.
- Míry podobnosti/rozdílnosti: Určení, jak měřit "blízkost"nebo "rozdílnost"mezi jednotlivými body.
- Rozhodovací kritérium: Výběr metody pro optimalizaci výsledků, např. pomocí nákladové funkce
- Výběr algoritmu shlukování: Volí se na základě charakteristik dat.
- Validace: Ověření kvality výsledků.
- Interpretace výsledků: Posledním krokem je interpretace výsledků získaných ze shlukování.

3.2 Přístupy ke shlukové analýze

- Sekvenční přístup: Tento přístup nevyžaduje předem stanovený počet shluků a algoritmus postupně přiřazuje data k shlukům na základě definovaných parametrů, jako je prahová hodnota vzdálenosti.
- Hierarchický přístup: Algoritmus spojuje (Aglomerativní hierarchické algoritmy) nebo dělí (Dělící hierarchické algoritmy) shluky na základě podobnosti mezi body. Vzniká struktura podobná binárnímu strmu.
- Optimalizace nákladové funkce: Založen na optimalizaci nákladové funkce J (funkce vektorů datové sady X) parametrizované neznámým vektorem Θ .

3.3 Běžně používané algoritmy

- K-means: Algoritmus, který přiřazuje data k centroidům shluků, které se v každé iteraci přepočítávají. Je citlivý na šum v datech a počáteční inicializaci centroidů.
- Hierarchické shlukování: Tento přístup postupně spojuje nebo dělí shluky na základě jejich podobnosti. Je vhodný pro analýzu hierarchických vztahů mezi daty. Výsledky lze vizualizovat jako dendrogram, což umožňuje snadno pochopit strukturu dat.
- **DBSCAN**: Algoritmus identifikuje husté oblasti jako shluky a řídké oblasti ignoruje šum. Vstupní parametry, jako hustota bodů a okolí ε , určují, které body patří do shluků, a to bez nutnosti předem definovat počet shluků.
- Fuzzy shlukování: Tento algoritmus umožňuje, aby každý bod patřil do více shluků s různou mírou příslušnosti, což je užitečné pro data, kde jsou hranice mezi shluky nejednoznačné nebo rozmazané.[2]

4 Popis metod

Pro výpočet shlukování byla vytvořena třída Clustering, která obsahuje metody pro různé algoritmy shlukování: k-means (kmeans), hierarchické shlukování (hierar) a DBSCAN (dbscan).

4.1 K-means

K-means přiřazuje body k nejbližším centroidům, probíhá v několika iteracích, kdy se na základě aktuálních poloh centroidů přiřazují body k jednotlivým shlukům a následně se centroidy přepočítávají. Tento proces pokračuje, dokud se pozice centroidů stabilizují nebo dokud není dosaženo maximálního počtu iterací. Popis výpočtu k-means je uveden v následujícím pseudokódu:

Metoda kmeans

```
1: Vstup: M – Matice bodů, k – Počet klastrů, max iter – Počet iterací, PS – Tolerance konvergence
 2: Výstup: S – Pozice centroidů, L – Přiřazení bodů ke klastrům
 3: Max, Min \leftarrow \max(M), \min(M) // Určení rozsahu dat
 4: S \leftarrow Min + (Max - Min) \cdot \text{rand}(k, \text{size}(M, 2)) // Inicializace centroidů
 5: N \leftarrow 0, N \quad max \leftarrow max \quad iter
 6: while N < N \mod do
       D \leftarrow \text{pdist2}(M, S) // \text{Výpočet vzdáleností}
       L \leftarrow \operatorname{argmin}(D, \operatorname{axis} = 2) \ / / Přiřazení bodů
       S \quad new \leftarrow zeros(k, size(M, 2))
 9:
10:
       for j \leftarrow 1 to k do
          cluster points \leftarrow M[L == j, :]
11:
          if isempty(cluster points) then
12:
             S \quad new[j,:] \leftarrow Min + (Max - Min) \cdot rand(1, size(M,2)) / / Inicializace nového centroidu
13:
          else
14:
             S \quad new[j,:] \leftarrow \text{mean}(cluster \quad points, axis = 1) // Výpočet nového centroidu
15:
16:
       end for
17:
       diff \leftarrow \text{norm}(S \mid new - S) \mid / \mid \text{Kontrola konvergence}
18:
       if diff < PS then
19:
          break
20:
       end if
21.
       S \leftarrow S \quad new, \ N \leftarrow N+1
22:
23: end while
24: return S, L
```

4.2 Hierarchické shlukování

Hierarchické shlukování je metoda, která vytváří hierarchii shluků tím, že postupně spojuje (aglomerační přístup) data na základě vzdálenosti mezi jednotlivými body. Popis výpočtu hierarchického shlukování je uveden v následujícím pseudokódu:

```
Metoda hierar
 1: Vstup: M – Matice bodů, k – Počet klastrů
 2: Výstup: clusters – Seznam shluků, kde každý shluk obsahuje indexy bodů v daném shluku
 3: distance matrix \leftarrow pdist2(M, M) // Výpočet matice vzdáleností
 4: n \leftarrow \text{size}(M, 1) // \text{Počet bodů}
 5: clusters \leftarrow num2cell(1:n) // Inicializace klastrů, každý bod je ve svém vlastním shluku
 6: for i \leftarrow 1 to n+1-k do
       min\ val \leftarrow \min(distance\ matrix(:)) // Minimalní hodnota v matici
       [row \ indices, col \ indices] \leftarrow \text{find}(distance \ matrix == min \ val) \ // \ Indexy min \ hodnot
 8:
       valid~pairs \leftarrow (row~indices \neq col~indices) // Filtrace párů, kde indexy jsou různé
 9:
       row\_indices \leftarrow row\_indices(valid\_pairs), col\_indices \leftarrow col\_indices(valid\_pairs)
10:
       for j \leftarrow 1 to length(row indices) do
11:
         row \leftarrow row \ indices(j), col \leftarrow col \ indices(j)
12:
         clusters[row] \leftarrow clusters[row] \cup clusters[col] // Spojení shluků
13:
         clusters[col] \leftarrow [] // Vyprázdnění sloučeného shluku
14:
15:
       end for
       distance matrix \leftarrow \inf(\operatorname{length}(clusters)) // \operatorname{Resetov\'{a}n\'{i}}  matice
16:
       for m \leftarrow 1 to length(clusters) do
17:
         for n \leftarrow 1 to length(clusters) do
18:
            if m \neq n and clusters[m] \neq [] and clusters[n] \neq [] then
19:
               dist \leftarrow \min(\text{pdist2}(M(clusters[m],:), M(clusters[n],:)), [], \text{all})
20:
               distance\_matrix[m,n] \leftarrow dist
21:
               distance \ matrix[n,m] \leftarrow dist
22:
            end if
23:
          end for
24:
       end for
25:
26: end for
27: empty indices ← cellfun('isempty', clusters) // Hledání prázdných shluků
28: clusters \leftarrow clusters(\neg empty indices) // Výběr neprázdných shluků
```

4.3 DBSCAN

29: **return** clusters

DBSCAN (Density-Based Spatial Clustering of Applications with Noise) se zaměřuje na identifikaci hustých oblastí v prostoru a ignoruje šum (tj. body, které nepatří k žádnému shluku). Tento algoritmus nevyžaduje stanovení počtu shluků předem. Popis výpočtu DBSCAN je uveden v následujícím pseudokódu:

Metoda dbscan

```
1: Vstup: M – Matice bodů, epsilon – Maximální vzdálenost mezi dvěma body pro označení sousedů,
    minPts – Minimální počet bodů pro označení husté oblasti (jádro)
 2: Výstup: clusters – Seznam shluků, kde každý shluk obsahuje indexy bodů v daném shluku
 3: n \leftarrow \text{size}(M,1) // \text{Počet bodů}
 4: labels \leftarrow zeros(n, 1) // Inicializace popisků klastrů
 5: cluster id \leftarrow 0 // Počáteční ID pro shluky
 6: clusters \leftarrow cell(n, 1) // Inicializace seznamu pro shluky
 7: for i \leftarrow 1 to n do
      if labels[i] \neq 0 then
         continue // Pokud je bod již navštívený, přeskoč ho
9:
10:
      end if
      neighbors \leftarrow \text{find}(\text{pdist2}(M(i,:), M) \leq \text{epsilon}) // \text{Hledání sousedů bodu}
11:
      if numel(neighbors) < minPts then
12:
         labels[i] \leftarrow -1 // Označení bodu jako šumu
13:
         continue
14:
      end if
15:
      cluster id \leftarrow cluster id + 1 // Vytvoření nového shluku
16:
      labels[i] \leftarrow cluster \ id \ // Přiřazení bodu k novému shluku
17:
      current \ cluster \leftarrow neighbors \ // \ Aktuální seznam sousedních bodů
18:
       k \leftarrow 1
19:
20:
      while k \leq \text{numel}(current\_cluster) do
         j \leftarrow current \ cluster(k)
21:
         if labels[j] = -1 then
22:
           labels[j] \leftarrow cluster \ id // Změna šumu na okrajový bod
23:
         end if
24:
25:
         if labels[j] = 0 then
26:
           labels[j] \leftarrow cluster id // Přiřazení bodu k aktuálnímu shluku
           new \ neighbors \leftarrow \text{find}(\text{pdist2}(M(j,:), M) \leq \text{epsilon})
27:
           if numel(new neighbors) \ge minPts then
28:
              current\_cluster \leftarrow union(current\_cluster, new\_neighbors) // Nový sousedé do seznamu
29:
            end if
30:
         end if
31:
         k \leftarrow k+1
32:
       end while
33:
      clusters[cluster id] \leftarrow current cluster // Uložení bodů do aktuálního shluku
35: end for
36: empty indices \leftarrow cellfun(isempty, clusters) // Hledání prázdných shluků
37: clusters \leftarrow clusters(\neg empty indices) // Výběr neprázdných shluků
38: return clusters
```

5 Postup

Úloha byla zpracována v softwaru MATLAB.

5.1 Vstupy a nastavení

Na začátku skriptu je požadováno, aby uživatel zadal dimenzi prostoru v němž bude shlukování probíhat. Tento vstup je validován, aby bylo zajištěno, že uživatel zadá platné číslo dimenze. Pokud je zvolen prostor o dvou dimenzích, skript umožňuje dále dvě možnosti: buď uživatel zadá body manuálně kliknutím do grafu, nebo jsou body automaticky generovány. Pro jiné dimenze jsou body vždy generovány automaticky. Parametry pro různé, shlukovací algoritmy jsou vloženy přímo do skriptu v němž je lze měnit.

5.2 Metody shlukování

Pro shlukování dat jsou použity následující metody:

- K-means: K-means je použit jak jako vlastní implementace, tak jako vestavěná funkce v MATLABu.
- Hierarchické shlukování: Použita byla vlastní implementace.
- DBSCAN: Použita byla vlastní implementace.

5.3 Vizualizace

Pro vizualizaci výsledků shlukování jsou body zobrazeny do grafů v závislosti na dimenzi dat. V případě 1D dat jsou zobrazeny na jedné ose, pro 2D jsou body zobrazeny v rovinném grafu, pro 3D jsou body vykresleny ve 3D prostoru. Pro 4D jsou zobrazeny čtyři řezy 4D prostoru jako čtyři 3D grafy. Pro vyšší dimenze nejsou grafy vkreslovány. V grafech jsou jednotlivé shluky barevně odlišeny. Pro K-means jsou také zobrazeny centroidy každého shluku.

6 Vstupní data

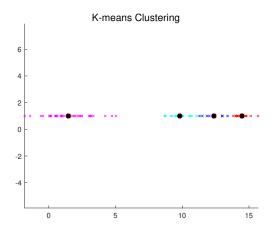
Vstupní data se generují nebo zadávají uživatelem následujícím způsobem:

- Uživatel nejprve zadá počet rozměrů dat (n_dim). Pokud uživatel zadá neplatný vstup, skript požaduje opětovné zadání, dokud nebude vstup správný.
- Pokud n_dim = 2, uživatel má možnost zadat data interaktivně kliknutím na graf, nebo je nechat náhodně vygenerovat.
- $\bullet$ Pokud
  $\mathtt{n\_dim} \neq 2,$ data jsou vždy generována náhodně.

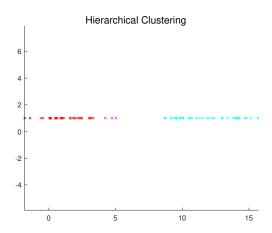
7 Výstupní data

Výstupní data obsahují body obarvené podle clusterů, ke kterým patří. U algoritmu K-means byly navíc černě vykresleny centroidy vypočítané vlastní implementací algoritmu a červeně centroidy určené integrovanou funkcí kmeans v MATLABu. Tato vizualizace umožňuje porovnat přesnost a odlišnosti obou přístupů.

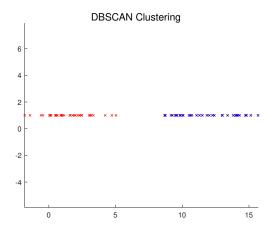
7.1 Jednorozměrná data

Obrázek 1: K-means pro jednorozměrná data.

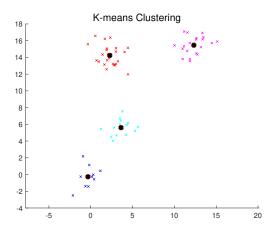

Obrázek 2: Hierarchické shlukování pro jednorozměrná data.

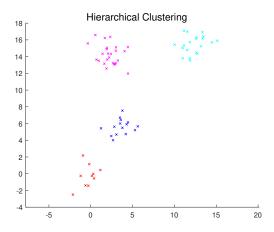

Obrázek 3: DBSCAN pro jednorozměrná data.

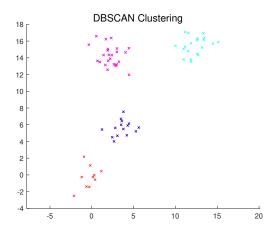
7.2 Dvourozměrná data

Obrázek 4: K-means pro dvojrozměrná data.

Obrázek 5: Hierarchické shlukování pro dvojrozměrná data.

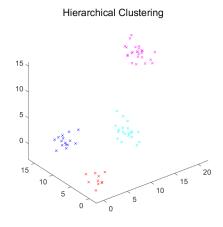

Obrázek 6: DBSCAN pro dvojrozměrná data.

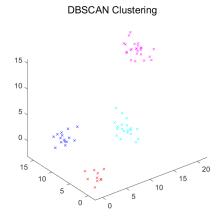
7.3 Trojrozměrná data

K-means Clustering

Obrázek 7: K-means pro trojrozměrná data.

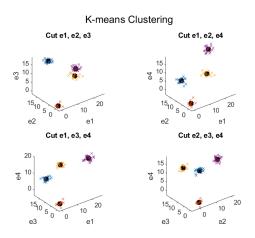

Obrázek 8: Hierarchické shlukování pro trojrozměrná data.

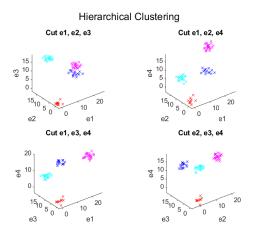

Obrázek 9: DBSCAN pro trojrozměrná data.

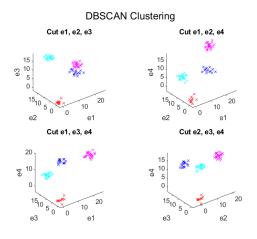
7.4 Čtyřrozměrná data

Obrázek 10: K-means pro čtyřrozměrná data.

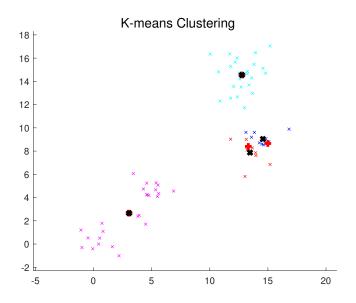
Obrázek 11: Hierarchické shlukování pro čtyřrozměrná data.

Obrázek 12: DBSCAN pro čtyřrozměrná data.

7.5 Rozdílný výsledek K-means

V některých případech se výsledky vlastní implementace K-means a implementace v MATLABu liší. Tento rozdíl je pravděpodobně způsoben náhodnou inicializací centroidů při startu algoritmu.

Obrázek 13: Rozdíly mezi vlastní implementací a MATLAB implementací K-means.

8 Závěr

Byl vyhotoven skript v MATLABu, který provádí shlukování dat pomocí různých algoritmů, včetně Kmeans, hierarchického shlukování a DBSCAN. Algoritmus K-means byl porovnán s vestavěnou funkcí v MATLABu. Bylo zjištěno, že v některých případech se výsledky shlukování liší, v jiných se naopak shodují. To může být způsobeno náhodnou inicializací počátečních centroidů, která ovlivňuje výsledky K-means algoritmu.

8.1 Možné oblasti pro vylepšení

- Další metody shlukování: Lze přidat další metody clusterizace, jako je například ISODATA nebo fuzzy shlukování.
- Automatizace výběru parametrů: Parametry pro shlukování, jako je počet shluků pro K-means nebo hodnoty epsilon a minPts pro DBSCAN, by mohli být nastaveny automaticky na základě analýzy dat před samotným zpracováním.
- Vizualizace pro vyšší dimenze: Pro dimenze vyšší než 3 by bylo vhodné implementovat pokročilé metody vizualizace více dimenzionálních dat, jako je například metoda hlavních komponent (PCA) nebo t-SNE, které umožňují redukci dimenzí pro lepší zobrazení dat.
- Zrychlení algoritmů: Optimalizace algoritmů, by mohla urychlit zpracování velkých souborů dat.

Odkazy

- [1] Markéta Potůčková. GEOINFORMATIKA: Shluková analýza, Algoritmy neřízené klasifikace. Prezentace k přednášce. Katedra aplikované geoinformatiky a kartografie, Přf UK, 2024. URL: marketa. potuckova@natur.cuni.cz.
- [2] K. Koutroumbas a S. Theodoridis. *Pattern Recognition*. 2008. URL: https://github.com/free-educa/books/issues/27 (cit. 05. 12. 2024).